

LIDT HISTORIE OG NUTID.

Antwerpens historie, der strækker sig tilbage til antikken er rig og kompleks med vækst og konflikter.

Byens kan spores tilbage til romertiden, hvor der var små bosættelser i området. Byens navn er tidligere beskrevet.

I middelalderen begyndte Antwerpen at vokse som handelscentrum på grund af sin strategiske beliggenhed ved floden Schelde, der giver adgang til Nordsøen. Omkring det 12. århundrede var byen en vigtig handelsby og dens havn blev et knudepunkt for skibe fra hele Europa. Byen blev en del af hertugdømmet Brabant og nød stor autonomi i denne periode.

I det 15. og 16. århundrede oplevede byen sin guldalder, især under den flamske renæssance. Byen blev én af de rigeste byer i Europa. Byen havde en ledende rolle i tekstil-, krydderi- og kunsthåndlen. På denne tid boede mange berømte kunstnere som Peter Paul Rubens i byen, hvilket cementerede Antwerpens betydning som et kulturelt centrum.

Men lyksalighederne varede ikke ved. Omkring 1575 var indbyggertallet omkring 100.000. Efter at være blevet plyndret og erobret af spanierne i 1585, hvor alle ikke-katolikere blev udvist dalede handlen. Helt galt gik det ved slutningen af Den Nederlandske Frihedskrig i 1648, hvor Nederlandene fik lov til at spærre floden Schelde. Antwerpen vandt først fodfæste igen, da Napoleon erobrede byen i 1792 og genåbnede Schelde for trafik. Napoleon ville bruge byen som flådebase og begyndte en udvidelse af havnen. Efter Napoleon fortsatte udvidelsen under den nederlandske periode i årene 1815-1830, hvor især kolonihandelen gav Antwerpen en ny oplomstring.

Da byen blev belgisk med Belgiens dannelse i 1831, forsøgte Nederlandene igen at bremse Antwerpens handel ved at opkræve en told ved indsejlingen til Schelde. Tolden blev ophævet i 1863, og herefter udviklede Antwerpen sig hurtigt til en af verdens største havnebyer, ikke mindst takket været handlen med landets koloni – Congo.

I 1873 etableredes færgeselskabet Red Star Line, og med det blev Antwerpen knudepunkt for den europæiske migration til Amerika. Frem til 1935 førte selskabet mere end 3 millioner europæere til Nordamerika.

Antwerpen var vært for verdensudstillingen i 1885, 1894 og 1930, ligesom den husede OL i 1920. De Olympiske Lege i 1920 skulle have fundet sted i Budapest, men byen måtte trække sit kandidatur som følge af 1. Verdenskrig.

Under både 1. og 2. Verdenskrig var Antwerpen et strategisk vigtigt knudepunkt for de krigsførende lande og var gentagende gange under kraftige angreb. Efter 2. Verdenskrig oplevede Antwerpen et markant opsving med udvikling af den kemiske industri, skibsindustri og anden storindustri.

I midten af 1980'erne trådte Antwerpen ind på den internationale modescene i form af "The Antwerp Six". Gruppen bestod af Ann Demuelemeester, Dries van Noten, Marina Yee, Dirk Van Saene, Dirk Bikkembergs og Walter Van Beirendonck, som studerede ved det kongelige kunstakademi i Antwerpen. I England fandt man navnene vanskelige at udtale, og derfor blev det til "The Antwerp Six." Gruppen har haft en vigtig betydning for såvel den belgiske som den europæiske modeverden.

Socialøkonomiske forhold.

Antwerpen har siden 1400-tallet været et knudepunkt for diamantindustrien og er i dag centrum for den globale diamantsektor. Sektoren voksede kraftigt efter 1945, hvor den belgiske regering oprettede "The Diamond Office" – et clearing house for import og eksport af diamanter, hvor forhandlere kunne foretage afregning.

I 1973 blev kontoret sammenlagt med den private diamantindustri og skiftede navn til Diamond High Council. Ved en reorganisering i 2007 blev rådet delt i to selvstændige og fuldt privatiserede grupper.

I dag går 80 % af al diamanthandel gennem Antwerpen. Hermed udgør handlen 15 % af Belgiens eksport udenfor EU, hvilket svarer til 5 % af landets totale eksport.

I begyndelsen af 1900-tallet blev de første olie- og kemisk-industrielle anlæg anlagt ved Antwerpens havn. Især den kemiske industri voksede kraftigt i 1990'erne, ligesom havnen fik en stadig stigende betydning for import/eksport i Europa.

Som følge heraf ekspanderede Antwerpens tertiære sektor markant i form af finansielle institutioner, forsikrings- og transportfirmaer. Således er Antwerpen i dag det vigtigste industriområde i Belgien.

Den industrielle status afspejler sig også i provinsen Antwerpens bruttonationalprodukt, som i 2021 beløb sig til 98.189 milliarder euro mens Bruxelles til sammenligning var noteret for 90.459 milliarder euro.

Trods regionens velstand er dele af byen Antwerpen plaget af armod. Antwerpen er en multikulturel by med en stor indvandrerbefolkning. Der er betydelige integrationsproblemer grundet sprogbarrierer og manglende uddannelse. I 2017 var medianlønnen på 18.000 euro (ca. 135.000 kroner), mens medianlønnen for Belgien var 22.730 euro. Ligeledes havde byen (Antwerpen) i 2021 en beskæftigelsesgrad på 64,8 %, hvorimod tallet for provinsen Antwerpen var på 75 %.

Desuden var en fjerdedel af alle nyfødte i 2022 født ind i fattigdom. Tallet har været nedadgående de senere år, men det ligger stadig markant højere end hele Flandern, hvor det anslås at hver 7. nyfødt fødes ind i fattigdom.

Antwerpens befolkningssammensætning har de seneste år været præget af stigende diversitet. I 2024 var 55,5 % af byens befolkning af ikke-belgisk herkomst, hvoraf hovedparten havde ophav i henholdsvis Nordafrika, Vestasien og Østeuropa.

De seneste par år har Antwerpens havn været centrum for narkosmugling ind i Europa. I 2021 indgik belgisk politiet et samarbejde med det franske og hollandske politi, hvorved man fik adgang til smuglernes kommunikationslinjer.

Indenfor et år havde politiet beslaglagt 90 tons narko til en værdi af 4,5 milliard euro og anholdt 888 mistænkte. Politiets succesfulde indsats mod den organiserede kriminalitet har øget spændingerne indenfor narkomiljøet og medført en eskalering af banderelaterede voldshandlinger...